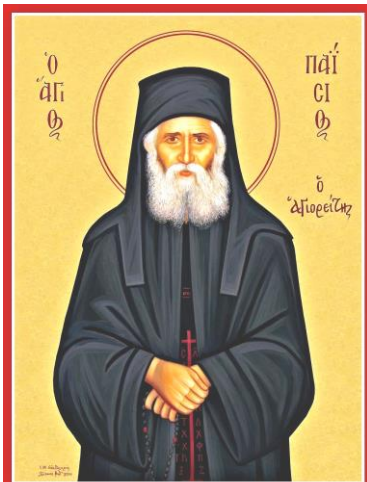

DESPRE GÂNDURILE DE HULĂ

Sf. Cuv. Paisie
Aghioritul (1924-1994),
icoană

– Aceste gânduri sunt ale diavolului. Din clipa în care omul se mânănește pentru gândurile necurate ce-i trec prin minte despre lucrurile sfinte, aceasta este dovada că ele nu sunt ale lui, ci vin din afară.”

- **P**ărinte, nu am înțeles când un gând este de hulă.
- Atunci când ne vin în minte închipuiri urâte despre Hristos, despre Maica Domnului, despre sfinți sau despre ceva dumnezeiesc și sfânt, sau chiar și despre părintele nostru duhovnicesc, etc, acestea sunt gânduri de hulă. Aceste gânduri nu trebuie să le spună nimeni niciodată.

- Nici la duhovnic?

- La duhovnic ajunge să spunem: Îmi trec prin minte gânduri de hulă despre Hristos, sau despre Sfinția Voastră, duhovnicul meu. Aceste blasfemii și păcate sunt toate ale diavolului, nu sunt ale noastre. De aceea nu trebuie să ne mânănim și pentru păcatele diavolului.

- Când eram monah începător, o bucată de vreme diavolul îmi aducea gânduri de hulă chiar și în biserică și mă mânăneam mult. Orice bârfă și hulă pe care le auzisem spunându-se despre alții, pe când eram militar, diavolul mi le aducea în minte despre sfinți. Duhovnicul îmi spunea:

Eu însă continuam să mă mânănesc. Am plecat și m-am dus la paraclisul Sfântului Ioan Botezătorul ca să mă rog. Când m-am închinat, icoana Sfântului a scos o bună mireasmă. Când îmi veneau iarăși astfel de gânduri, mergeam din nou la paraclis, unde iarăși bine miresmuia.

Într-o zi, în vremea Sf.Liturghii, la ”Sfinte Dumnezeule”, cântam și eu încet ”Sfinte Dumnezeule”. Atunci văd că intră prin ușa pronaosului o fiară mare, înfricoșătoare, cu cap de câine. Scotea flăcări din gură și din ochi. Se întoarce și-mi două tifle deoarece cântam ”Sfinte Dumnezeule”. Privesc în jurul meu, ca să văd dacă nu îl văzuse și altcineva, dar nu îl văzuse nimeni. După aceea m-am dus și i-am spus duhovnicului ce s-a întâmplat. ”Iată, l-ai văzut! - îmi spune duhovnicul. El este. Acum te-ai liniștit?”

- Părinte, omul înțelege întotdeauna dacă un gând este de hulă?

- Dacă pune în lucrare mintea ce i-a dat-o Dumnezeu, atunci înțelege. De pildă, unii îmi spun : ”Părinte, cum este cu puțință să existe iad ? Noi ne mânănim pentru omul ce este în închisoare; cu cât mai mult pentru cel ce este în iad.”

Dar gândirea aceasta este hulă, pentru că astfel unii ca aceștia se arată mai drepți decât Dumnezeu. Dumnezeu știe ce face. Vă aduceți aminte de cazul relatat de Sfântul Grigorie Dialogul?

Odată episcopul Fortunat a alungat un diavol dintr-o îndrăcită. Diavolul, după ce a fost izgonit, umbla prin oraș în chip de om sărac clevetindu-l pe episcop. ”M-a alungat, nemilostivul!” - striga el ”.

”Dar de ce te-a alungat ?”- îl întrebă cineva. Cum de a făcut una ca aceasta? Hai, vino în casa mea”.

Și diavolul a intrat în casă. Peste puțin timp îi spuse gazdei : ”Mi-e frig. Pune lemne pe foc.” Și acela puse lemne în cămin. ”Pune și bușteni, ca să se încălzească”. Și, după ce s-a încins bine căminul, diavolul intră în copilul gazdei care îndrăcindu-se sări în foc și se arse rău. Atunci acela a înțeles pe cine a izgonit episcopul și pe cine a primit el.

Știa ceva episcopul Fortunat și de aceea l-a izgonit.¹

(Cuviosul Paisie Aghioritul, Nevoința duhovnicească)

¹Sf.Grigorie Dialogul, în Everghetinos, Tomul 1, Ed. Matei Laghi, Atena, 1980